

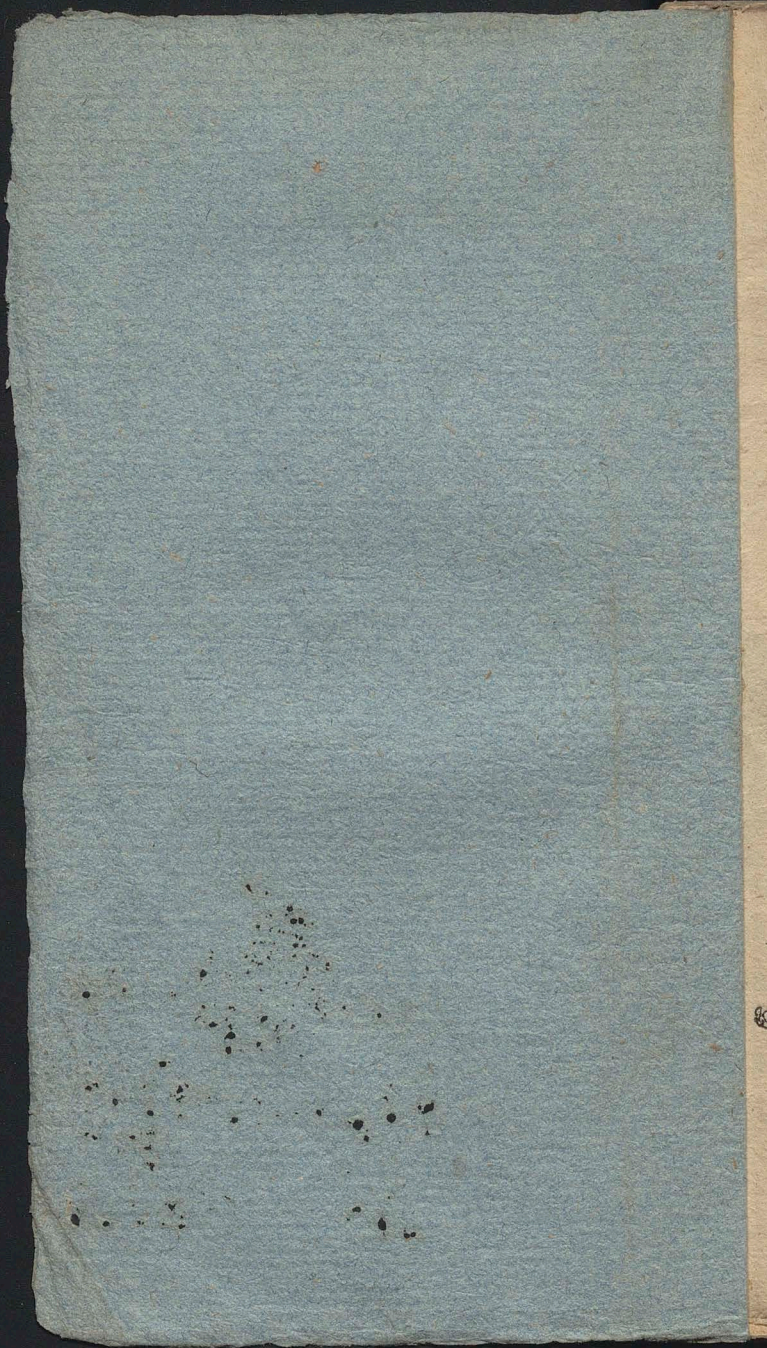
BIBLIOTHECA
UNIV. ÅBOLL.
ÅBOVIENSIS

Kallio

43633

Mag. et Dr.

P

SPOSOB LECZENIA

Y

ZUPEŁNIE WYKORZENIENIA

ZARAZY NA BYDŁO.

PRZEZ

ULRYCHA KRZYSZTOFA

SALCHOW

LEKARSKIEJ SZTUKI DOKTORA,

CHIMII PROFESSORA &c. &c.

W NIEMIECKIM IĘZYKU OPISANY,

A NA POLSKI

KU POZYTKOWI KRAJOWEMU

WYŁOZONY.

w WARSZAWIE

w Drukarni Nadworney J. K. Mci.

1780

Le
Handel
No 1
Diel

42683
I

CZĘŚC PIERWSZA.
PODANIE FUNDAMENTOW

N A
ZACHOWANIE BYDŁA OD ZARAŻY.
Y OPISANIE SPOSOBU LECZENIA TEYŻE
ZARAŻY.

§ 1.

Cala rzecz na tym się zafadza, że
bydło nieprzekonaną sklon-
ność y naturalną ponętę w so-
bie czuie do garnienia w fie-
bic oddychaniem iad ten zara-
żliwy, ktory żadnego przykrego uczucia w by-
dłeciu nie sprawiając, tak się po żyłach rozcho-
dzi y wzmacnia, że śmiertelną wznieca gorącz-
kę. Zadne zwierzęta, procz Krow y Wołow,

A2

nie

nie są tey zarazie podległe. Bydlę zaś w tey śmiertelney gorączce będące, parą, czyli ewaporacją z ciała iego wychodzącą, inne swego rodzaju bydlęta zaraza y mor szerzy.

§ 2.

Ponieważ tedy domowe bydlę z przyrodzenia swego nieprzekonaną skłonnością garnienia w siebie iadu zaraźliwego od innych zwierząt różni się, trzeba więc, na uleczenie zchorzałego bydlęcia y utrzymanie zarazy, naybardziej starać się o iak nayprędzże y naydoskonalsze ugażenie, w samych początkach, gorączki przez iad rozszarzoney, ażeby zaraza po powietrzu nie szerzyła się y bydlętom nie szkodziła.

§ 3.

Doświadczenie nas uczy, iż, przez wczesne dobrego lekarstwa zadanie, lub też sił naturalnych zchorzałemu bydlęciu przywrocenie, można ie nie tylko z tey zaraźliwej choroby uleczyć, ale też tak w zdrowiu utwierdzić, że mu zaraza nigdy szkodzić nie będzie.

§ 4.

Na tych fundamentach zaſadziwſzy ſię, tak ſo-
 bie wnoſzę względem ochronienia bydła od
 zarazy: ponieważ codziennie doſwiadczamy
 że Woł tą zaraźliwą chorobą tknięty, ſzczegul-
 nie przeſileniem iey tak ſię wyleczyć może, że
 mu zaraza nigdy iuż nie ſzkodzi; więc przez
 ſztuczne zadanie iadu tego, można, w nim będą-
 ce y tę ſkłonność do zarazy ſprawujące humo-
 ry poruſzyć, ktore pochodzą z niedoſtateczne-
 go podobno wyczyszczenia cielęcia zaraz po
 urodzeniu. Tey prawdy doſwiadczoſo przez
 ſzczepienie bydłęciu choroby, lecz trzeba ſię
 ſtarac w takie mieyſce iad ſzczepić, z ktorego-
 by iak naytrudniey y naymniey do wewnę-
 trznych części doyść go mogło; a poſtrzegaiac
 powierzchowne skutki iadu zaſzczepionego
 tak bydłę leczyć, ażeby iad ten fermentuiący,
 czyli burzący ſię, wraz z humorami od dawna,
 iuż w bydłęciu będącemi, iak nayprędzey y nay-
 doſkonaley wyprowadzić, po letkicy iednak,
 lecz koniecznie potrzebney ſłabości.

Uwa-

Uwaga. Dawnemi czasy nigdy, albo przynajmniej bardzo rzadko kiedy o zarazie slychano, z tąd wnoszę, iż teraz przez zbytnią gospodarność bronią nowo urodzonym cielętom wyflania siary y że dla pożyteczniejszego użycia w Gospodarstwie, siary y świeżego po niej następującego mleka, żywią ie innym starszym mlekiem przez pierwsze trzy lub cztery tygodnie, a przez to skłonność do zarazy wkorzeniaią; bo siara i świeże po niej następujące mleko najlepszym iest dla cielęcia lekarstwem na wyczyszczenie y wzmocnienie go. Niektore są miejsca w Niemczech, gdzie cielętom do trzech y nawet czterech tygodni ssać pozwalaią, y dla tego ich bydło żadney zarazie nie podlega y zchorzałe, nawet z kąd inąd zprowadzone zarazić ie nie może.

§ 5.

Sławni lekarze radzili szczepić tę chorobę bydłu, y czasem tym sposobem wstrzymali zarazę, lecz częstokroć także praca daremną była y szczepienie zarazy tak wiele razy doświadczane,

ezane, nie przyniosło skutku pożądanego, bo bydło po zafzczepieniu, iedne zaraz zdychało, drugie wyzdrowiawszy nie uszło zarazy potym panującey, y rozchorowawszy się zdechło. Nie inna zdaniem moim temu była przyczyna, tylko, że zadaniem iadu poruszono wprawdzie dawne humory y wzniecono w bydłęciu chorobę podobną do tey, którą zaraza wzbudza, lecz ten iad nie wszystkim, czyli niedość prętko z bydłęcia wyprowadzono, nim się w wewnętrzne części wpoił. Y chociaż różnych sposobow używano na przygotowanie bydła do tey choroby, iako też na uleczenie gorączki, którą wnim zafzczepiony iad rozzarza, rzadko iednak kiedy przedsięwzięte uleczenie pożądanego skutku doszło; dla tego, że ten iad przez długie w bydłęciu zostawanie zbyt się z krwią mięsza, y w wewnętrzne części wkorzenia, co łatwo z tego poznać można, że bydle przeżuwać przestanie. Gdy się bydle w tym stopniu słabości znajduje, żadne już lekarstwo pomodz iemu nie może. Dowiodłem to tuteyszey Zwierzchności w moim piśmie lekarskim dnia 17. Stycznia 1776 Roku podanym.

Po kilkoletnich y trudnych pracach, ktore podeymowałem dla poznania zaraźliwey choroby bydłecy, umyśliłem na iey uleczenie inne postanowić przepisy y sposob podać, ktorym niechybnie zupełnie wyleczyć ie można. Zaszczepiwszy w bydle zarazę y poruszyszy przez to w nim będące humory, choroba nastąpić musi, którą uleczyć trzeba iak nayprędszym wyprowadzeniem iadu zaszczepionego wraz z humorami dawniey będącemi, nim krew fermentująca, czyli burząca się sprawi zepsucie w częściach wewnętrznych do życia potrzebnych. Inaczey choroba niebezpieczną, a często śmiertelną stanie się.

Podług rady, którą mi dano, ułożyłem leczenie zarazy w następujący sposob, to iest: trzeba iad w uczynioną aperturę czyli ranę wszczepić, żeby z krwią zmieszawszy się, po całym ciełe rozszedł y poruszyszy dawne humory, wzniecił chorobę, a potym przez tęż samą ra-

nę dawne humory y iad fermentujący, czyli burzący się wszczepiony iak naydoskonaley wyprowadzić, nim zepsucie krwi y ciała nastąpi. Jak na to sposob wynaleziony będzie, zaraza szerzyć się przestanie. Na wynalezienie zaś sposobu tego trzeba używać wszczepienia, lecz nie iak pospolicie go używają. Trzeba procz tego przeciągnąć sznur letko kręcony, czyli zawłokę wysmarowaną lekiem do tey kuracyi pomocnym. Dla tego się może do tych czas wszczepienie nie udało, że zawłokę, czyli wszczepny czop zbyt długo, to jest pięć lub sześć dni w ranie zostawiano. Prawda, że y dawny sposob wszczepienia zarazy nie jest bezskuteczny, y humory w bydłęciu będące wzruszą się; ale iad ten y humory poruszone nie znaydując ktoreydy odeyść, za długo się w bydłęciu zatrzymają, a z tąd wewnętrzny pożar y najszkodliwsza gorączka wznieca się, ktorey iuż uleczyć nie podobna. Ta zawłoka z wszczepem, przywiązawszy ją do sznurka z włosow kręconego dla łatwiejszego przeciągnięcia, y przygotowanie bydła, jest tym nowym przezemnie wynalezionym sposobem

fobem leczenia, ktorego używać radzę y ktory się z doświadczeniem zgadza. Przy leczeniu tey wzczepioney choroby, trzeba bydle w takim porządku życia trzymać, żeby gorączkę koniecznie przytłumiać, żołądka nie obładowywać y trawieniu nie przeszkadzać, ani go wstrzymywać. To naybardziej zawisło na wstrzymaniu chorego bydłęcia od wiele paszy, albo na odjęciu twardey żywności, iako to grochowin, fiana y słomy; a przez całą kuracyą, ktora bardzo krotko trwa, rzadkiemi rzeczami paść bydło należy, żeby tylko żyło.

Uwaga. Następujące doświadczenie naybardziej mnie przekonało o potrzebie wstrzymywania bydłu paszy podczas kuracyi. Ubogi mieszkaniec tuteyszy miał krowę, ktora zaraz po ocieleniu zaraziwszy się zdechła, ciele się zostało, lecz y to we cztery tygodnie potym zaraziło się. Ten człowiek nie mając czym swego cielęcia żywić, poił ie pomyjami, a w mniemaniu że niezadługo zdechnie, wyprowadził ie na dwor y tam dzień i noc zostawiał. Coż się dzieje? w kilka dni wstaie to ciele y z głodu wyszukaie

kuie trawy pomiędzy brukiem rosnącej y bez
 żadney infzey pomocy, z podziwieniem sąsia-
 dow od zarazy wolnym zoſtaie. Z tego do-
 ſwiadczenia dwoch rzeczy nauczyć ſię można.
 Pierwsza, że oczywiſcie znać, iż umnieyſzenie,
 czyli niedoſtatek paſzy w zaraźliwej chorobie
 tyle pomodz, ile wielość paſzy przez obłado-
 wanie żołądka ſzkodzić y wyleczeniu przeſzka-
 dzać może. Druga, że ſwieże y wolne powie-
 trze bydłęciu bardzo ieſt pomocne; a zaſ po-
 wietrze w zamkniętey oborze rożnemi iadowi-
 temi waporami napełnione, ſzkodliwe bydź
 muſi. Dla tego trzeba oborę, w ktorey bydło
 chore ſtoi często wietrzyć tak, żeby powietrze
 na wylot przechodziło.

§ 8.

Kto chce tego ſpoſobu leczenia użyć, nale-
 żyty porządek zachować, dozoru y ſtarańia nie
 żałować, trzeba, żeby bydło w oborze trzymał,
 a dopiero kuracyą zaczął. A że ta kuracya po-
 wſzechnym oſwobodzeniem ſtaie ſię, wcale
 rzecz nie ieſt potrzebna bydło do tey kuracyi
 wyzna-

wyznaczone do osobney stawiać obory. Y o-
wzmem radzę wszystkie od zarazy nie uwolnio-
ne bydło wiedney oborze trzymać y razem
leczyć, ile że bydło, ktore dawniey zarażone
było iuż się więcey zarazić nie może. Tym
spofobem we dwa albo trzy tygodnie wszystkie
w wiedney oborze, w całej wsi, a nawet y w ca-
łym kraiu będące bydło uleczyć można, a za-
tym zarazę wcale wykorzenić.

§ 9.

Na doświadczenie myśli moich względem
łatwości, z którą się zaraza szerzy y spofobu
leczenia iey, iako też na upewnienie się czy
fundament, na którym zarazę zasadam iest pra-
wdziwym, przedsięwzięłem spofobem przeze-
mnie ułożonym moje własne ciele leczyć, czę-
ścią dla tego, że więcey swego bydła nie miał,
częścią też, że z cudzym bydłem podług woli
moiey postępować nie mogłbym. Przedsięwzię-
łem mowię to ciele spofobem moim na zarazę
leczyć. To iałozka była. Krowa, z ktorey się ta
iałozka urodziła pewnie do tego czasu skut-
kow

kow zarazy nie doznała, iednak tego dowieść nie można, a przytym dość stara. Jam tę krowę na moją potrzebę był niał. To cielę nie miało wielkiego wstępu do zarazy, iako się doświadcza na cielętach zrodzonych z krow, ktore zaraziwą chorobę przebyły, zwłaszcza ktore chorują cielnemi będąc.

Uwaga. Wielu przykładami dowieść można, że to rozumienie, chociaż u wszystkich wzięte, iednak nie jest prawdziwe, ani się z doświadczeniem zgadza, bo Roku 1768. Krowa cielna bardzo od zarazy zchorzała y sposobem przeze mnie podanym uleczona ocieliła się. To cielę tak słabe urodziło się, że Pan dobr tych darował ie Ekonomowi swemu, ktory tyle dokładał starania, że z niego dobrej się krowy doczekał. Ta krowa podczas zarazy Roku 1776 panującej rozchorowała się, ale bardzo łatwo chorobę wytrzymała. Drugi obywatel miał także cielęta od krow, ktore cielnemi będąc rozchorowały się y wyzdrowiały, lecz te cielęta pod czas po tym panującej zarazy rozchorowawszy się

pozdychały. Tenże sam doświadczył, iż cielna krowa zaraziwszy się w krotce po odzyskaniu zdrowia ocieliła się. To cielę za najpierwszey zarazy panowaniem rozchorowawszy się zdechło; chociażby naysiębniey od zarazy powinno było być wolne, gdyby to prawdą było, że cielęta, które się rodzą z krow zarażonych y ozdrowiałych nie podlegają zarazie.

§ 10.

Moje ciele zaraz po narodzeniu folą posypano y tartosy cokolwiek foli w pyśk mu włożono. Przez dwadzieścia cztery godzin żadnego mu pokarmu nie dano dla uwolnienia go od nieczyfności, które zprzyrodzenia mieć mogło. Od drugiego do czwartego dnia kazałem ie siarą matki iego karmić, lecz tylko zrana, w południe y na wieczor na każdy raz po kwaterce (czyli mensura medica.) Widząc, że to ciele iuż dobrze chodzić mogło, kazałem piątego dnia zrana y w wieczor pułkwaterki mleka przylewać. Tegoż piątego dnia, to jest 19. Maja 1776 zacząłem to cielę do kuracyi przygotowywać przy-
lewa-

lewając do świeżo wydoionego nowego mleka
 tyleż rozwolnioney wody, ile mleka było, y zra-
 na w pierwszą porcyę tego rozwolnionego
 mleka zwoda, proszek, na przygotowanie
 do kuraczyi przezemnie ułożony wmieszać y
 cielęciu dać kazałem dla wyczyszczenia go le-
 piey y wewnętrznych części wzmocnienia
 przeciw chorobie. 20 Maia, to jest szóstego dnia
 po urodzeniu iego, kazałem to cielę z stajni wy-
 prowadzić, przez pół godziny na wolnym wie-
 trze trzymać, potym do osobney stajenki wpro-
 wadzić na wszczępienie mu iadu tego. Już na
 ten koniec od rana miałem bawełniany sznurek
 gruby iak pioro, 8. calow długi we czworo zło-
 żony, ropą zmoczony, którą z kątow oczu y z
 nozdrzy pięć dni już śmiertelnie choro leżący,
 a niedługo potym zdechły krowy zebrałem y
 którą ten sznurek dobrze wkruś zmoczyłem.
 Ten iadowitą ropą zmoczony sznurek wło-
 żyłem w pudeleczek, w którym go do domu
 przyniosłem, aby go tegoż dnia przed połu-
 dniem używać.

Przy

Przy zafzczepieniu zarazy przybrałem lekarza tutejszego przyśięgłego, częścią, żeby mieć świadka, częścią też żeby go prawdziwego sposobu leczenia nauczyć, ażeby potym, gdyby z rozkazu Krolewskiego więcey doświadczeń dla dobra Kraiu przedsięwzięto, tymże sposobem czyniono.

Początek operacyi był taki; na lewey łopacie cielęcia o szerokość dłoni od grzbietu kazałem fierć nożyczkami obciąć na cał wzdłuż; potym lewą ręką skorę podniosłszy, prawą, kończatym instrumentem, podniesioną skorę cał ieden długo, z gory na doł przebić y wraz po przebiciu na wielkicy igle (*Paknadet*) nawleczony bawełniany sznurek roją zarażliwą wkruś przemoczony, który właściwą jest zawłoką, przewlec, a końce przewleczóney zawłoki związać, lecz tak letko, żeby się kilka ciałow tey zawłoki zostało do przeciągania tam y sam.

§ II.

To zkończycwszy, kazałem cielęciu naznaczoną porcyę świeżo udoionego mleka z ciepłą wodą

wodą dawać. Ale surowo przykazałem, żeby mu więcej nad porcyę tę nie dawano; Co też zawsze w przytomności moiej ściśle obserwowano. Od drugiego dnia kuracyi, za każdym poieniem, to jest: z rana, w południe y wieczor zawłokę tam y sam przeciągano.

Dnia trzeciego po szczepieniu, czyli czwartego dnia kuracyi czuiał bydła wielki głód, a moie ciele cierpiało pragnienie okrutne, ktore ustawicznym ryczeniem oznaczało, iednak mu nie więcej iak naznaczoną porcyą mleka z wodą dawać nie pozwoliłem. Tego y następującego dnia łayno iego cokolwiek twardsze było, niż zwyczajnie.

Uwaga. Z tego doświadczenia dokładnie poznałem, że pierwszym y prawdziwym znakiem rozchodzącego się iadu jest, gdy bydło z nieuspokoioną chęcią paszy żąda. Wieśniacy to wcale opacznie tłomaczą. Rozumieją, że to jest znakiem zdrowia y ustawicznie paszy dodają. Tym sposobem żołądek bydłęcia przeladują; przez co moc przeżuwania słabieie a niebezpieczeństwo choroby powiększa się; iakoż

B

pospo-

pospoliciew krótcie potym bydłęta przeżuwać przestaia, y inne znaki zarazy ukazywać się zwykły. Gdyby iednak pod czas tego głodu zaraz paszę odieto y na mieysce twardey paszy sam tylko rzadki pokarm dawano na ugaszenie pragnienia y szczegulnie przy życiu utrzymania, przytym lekarstwa na tę chorobę pomocne a naturze bydłęcey nie przeciwnie, iako proszek podany w opisaniu moim o poznaniu zarazy bydłat Roku 1755. wydanym, możnaby wszystkie prawie zarażone bydło uleczyć.

Pod wieczor trzeciego dnia po szczepieniu, wszystkie inne znaki choroby pokazały się, to jest; przy twardszym y przymuszenia wymagającym łaynie, uszy były zimne, a dwie godziny potym nos y cały pyłk był zimny; iednak mu naznaczoną porcyę mleka z wodą za moim rozkazem zawsze dawano. A że to ciele z iednakową chciwością, która potym potrosze ustawała, tę porcyę przyimowało, przeto nie sądziłem za rzecz potrzebną inne wewnętrzne lekarstwa mu dawać, zwłascza, że koniecznie przed-

przedsięwziąłem tę kuracyą sposobem iak nay-
 proſtſzym y naymniey koſztuiącym ułożyć, że-
 by wieśniakom wiele przepiſow nie dawać y na
 koſzt ich nie wyciągać; bo oni częſtokroć źle
 wykonywają przepiſy, a koſzt z trudnoſcią im
 ſię chce łożyć.

Uwaga. Głód y twarwienie łayna pierwfze-
 mi ſą znakami rozchodzącego ſię iadu; lecz te
 znaki prętko mijają. Smutek y inne znaki zara-
 zy trwają do ſiodmego dnia kuracyi. Ropę zaś
 z rany płynącą od czwartego dnia iuż ſmrodem
 czuć było.

§ 12.

Siodmego dnia po zaczętey kuracyi, gdy iuż
 od kilku dni przez tam y ſam przeciąganie tey
 zawłoki wiele ſmierdzącey materyi z tey rany
 wyſzło, ieſzcze ią na oſtátku kilka razy tam y
 ſam przeciągnąć, końce związane przeciąć y na
 dół pociągnąć, zewſzyſtkim wyciągnąć ka-
 załem. Dnia oſmego ciele iuż rzeźwe było y
 w zwyczajny czas naznaczoną porcyę mleka
 z wodą, ktorey do piętnaſtego dnia powię-

kszać nie pozwoliłem, spokojnie przyjmowa-
 ło; iednak do pietnastego dnia ranę, przez trzy-
 krotne co dzień wyciskanie otwartą trzymałem
 y szpetną a coraz gęścieyszą y niewypowie-
 dzianie śmierdzącą ropę wyciskać kazałem.
 Już tedy za uleczone, mogło być poczytane,
 zwłaszcza, że osmego y dziewiątego dnia co raz
 rzeźwieysze być poczynalo y że białko w oku,
 ktore siodmego dnia krwią zaszło było już się
 zupełnie wyczyściło.

§ 13.

Na doświadczenie czy moje ciele dostatecz-
 nie wyleczone jest y czy od wszelkiej zarazy
 wolnym na zawzse będzie, kazałem ie dnia dzie-
 siątego po zaszczepieniu do obory tuteyszego
 obywatela zaprowadzić, (w ktorey zaraza bar-
 dzo wiele szkody narobiła y w ktorey krowa
 tegoż samego poranku od zarazy zdechła y ie-
 szcze w oborze leżała, a druga śmiertelnie cho-
 ra była.) żeby tam iadu zaraźliwego naczepa-
 ło, łayna iadowitego po zdechley y chorey kro-
 wie nawąchało się y ropy z pyska, oczu y nosa
 chorey

chorey krowy płynącej nalizało się. A dla dostatecznieyszego przeświadczenia, kazałem w przytomności osob, ktore z podziwieniem temu przypatrywały się, ropą z pyłka, nosa y oczu fmiertelnie chorey krowy płynącą, cielęciu memu nos y pyłk wysmarować, którą podług zwyczaju bydłęcego oblizało y połkneło. Po tey operacyi, kazałem ciele do moiey stani nazad przep rowadzić. To się zrana o godzinie osmey działo, a ciele o szostey godzinie iuż było zwyyczajną porcyę mleka z wodą wypilo, którą mu zamiast paszy dawano. Po tak tegiey probie zdało się ciele prawdziwie być smutnym, lkało y wachało okolo siebie, iak gdyby mu się co przeciwnego stało y prawie zawsze leżało, chociaż przedtym iuż nie tylko mało leżeć zwykło było, ale często skakało. Dobrze to znać było, że węchem y smakiem czuie iad, ktorego, gdy powierzchnie tylko y na inszey części ciała był przyłożony, tak tego nie czuło; iednak mu żadnego lekarstwa na to nie zadałem y czekałem, czy się znaki zarazy nie odnowią: ale nic się nie

poka-

pokazało. W południe cielę z dobrą chęcią swoy zwyczajny napoy przyjęło y po południu orzezwiało. Ta straszna proba tylko mu wstret y nieprzyjemne uczucie przez kilka godzin sprawiła. Ztąd tedy wniosłem sobie za pewną konsekwencyą, że szczepiąc chorobę przez zawłokę iadem wkruś przeszłą, skłonność do zarazy w bydłciu zupełnie się tłumi y ustępuje.

Uwaga. Bydło, ktore raz zarażone było, iuż się wprawdzie więcey nie zarazi, iednak kiedy wraz z chorym bydłem w zamkniętey oborze stoi, może słabość uczuć tak dalece, że zrzec przestaje y mleka mniej daie niż zwyczajnie. Tego tuteyszy obywatel doświadczył na swojej krowie iuż dawniey zarażą tkniętey y wyzdrowialey, którą w teyże oborze trzymał, w ktorey wszystkie inne bydło od zarazy pozdychało, ta zaś krowa smutną się być zdawała, zrzec nie chciała y mniej mleka dawała, ale bardzo w krotkim czasie ozdrowiała.

§ 14.

Dnia czternastego po zaszczepieniu, a piętnastego po zaczętey kuracyi, widząc, że iuż z ra-

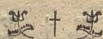
ny ropa wcale nie szła y że nawet przy nayo-
 cnieyszym wyciskaniu, tylko krwi cokolwiek
 wychodziło, zarosnąć iey się dozwoliłem, bez
 plastru ani maści zagoiłem, y na tym całą kura-
 cyę zakończyłem. Naznaczoną porcyę mleka
 z wodą kazałem przestać dawać.

Potym to ciele zwykłym napoiem do woli
 iego poiono, paszę przyzwoitą iemu dawano,
 na trawę puszczano y zgoła tak ie trzymano,
 iak w tuteyszym kraiu zwyczaj iest bydło trzy-
 mać. Zawsze y nawet pod czas tey tak okru-
 tnie panującey zarazy, z bydłem zarażonym
 chodziło po trawie, a zawsze rzeźwe było y
 procz tego wzrostem y ogromnością inne ro-
 wnego wieku cielęta przechodziło.

§ 15.

Przez tę próbę upewniwszy się, że tak iest w
 rzeczy famey, iakem sobie był ułożył, wnio-
 słem, że ta kuracya y sposób leczenia zarazy
 dla całego kraiu szkodliwey, ieżeli nie iest ie-
 dyny przynaymniej nie zawodny y najmniej
 uciążliwy, a prawie nic niekosztujący. Prawda,

że

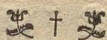
że się tym sposobem wszystkie bydło zarazi,
ale też łatwiej y bez tak tęgiey choroby
wyleczy, a zawsze się iuż przy zdrowiu utrzy-
mać y od wszelkicy potym panującey zarazy
ubezpieczone być może.

Uwaga. Z doświadczenia wiemy, że bydło
zarazą tknięte, ktore albo przez moc przyro-
dzenia, albo przez przemoc y użycie frzodkow
iakich z choroby wyszło, nie zaraz zupełnego
zdrowia odzyskać może, y przez rok cały po
ustąpieniu choroby mniej mleka, niż przed za-
rażeniem się daie. Przy moim zaś sposobie le-
czenia nie dzieie się to, dla tego, że wewnętrzne
części daleko mniej cierpią y krowy po skoń-
czoney kuraeyi tak są mocne y tyleż mleka
dają, ile przedtym dawały.

§ 16.

Widząc, że ten przezemnie wynaleziony spo-
sob leczenia dość mi się zdawał być ugrunto-
wanym, chciałem dla więkzey pewności toż
samo doświadczenie czynić na starych wołach
y krowach. Udałem się o to do zwierzechności

pro-

prosząc, żeby mi w tym dopomódz raczono; lecz mi odpowiedziano, że nie uznaią za rzecz pożyteczną aby te doświadczenia Krolewskim kosztem czynić y pozwolono mi gdzie indziey moy sposob leczenia proponować. Postarałem się więc przez zagranicznego przyjaciela o pozwolenie czynienia proby na więkzey liczbie bydła różnego wieku y różney płci, upewniwszy się, że mi sekretu dotrzyma. Temu przyjacielowi cały sposob leczenia, y zapobieżenie każdey okoliczności opisawszy, iako też cały ciąg kuracyi od początku aż do końca, z uwagą wszystko obserwować zaleciłem. Zporządzenie iednak profzku do preparacyi bydła służącego uitałem, y tylko profzku iuż zporządzonego posłałem mu, do czynienia doświadczeń. A że się te doświadczenia udały, nie omieszkiwam dla prawdziwego pożytku kraiowego, w następuiącey drugiey części dzieła tego cały sposob tey kuracyi szczerze opisać, iak się z dorosłym y młodym y wszelkiego rodzaju bydłem obeysć należy.

KONIEC PIERWSZEY

CZĘŚCI.

CZĘŚC DRUGA.

Przepis przezemnie wynalezionego y wyprobowanego sposobu leczenia bydła zarażonego; iako też sposob niedopuszczenia zarazy.

§ 1.

Wszystkie zdrowe y ieszcze nigdy zarażone tknięte bydło (bo które zarazę przebyło, nie potrzebuie kuracyi) iakieykolwiek płci y urodzaju, iako to Cielce, Jałoszki, Byki, Woły, Krowy cielne, doyne, roczne y wcale młode cielęta do iedney obory zpędzić. W polu trudnoby tey kuracyi użyć dla dozoru, chyba żeby dla tego umyślnie szopy postawiono, których wcale nie potrzeba.

Uwagi. 1.) Na toleczenie zarazy, szczególnie tylko zdrowego bydła, od wszelkney zarazy wolnego żądam, bo nie można wiedzieć czy iad zarazy wewnętrznych części nie tknął y
nie

nie popsuł, tak, że żadne leczenie już więcej pomodz nie może. Jednakże możnaby tę kuracyą na bydłętach już zarazą tkniętych próbować. Nie mogę upewnić, że zupełne zdrowie odzyskają, bo się moje doświadczenia tak daleko nie rozciągają. Możliwość tego jednak na zchorzałym bydłęciu doświadczyć y skutki dokładnie wyłożyć, lecz przy tym takby sprawiedliwym być należało, żeby moiemu sposobowi leczenia nie przypisywać y za nie dostateczny go nie poczytywać, gdyby które doświadczenie na zchorzałym bydłęciu czynione, nie pomyslny odebrało skutek. To jednak także uważać trzeba, żeby leczenie w początkach choroby przedsięwziąć, nim bydle wcale przeżuwać przestanie; bo w takim razie, ani mój sposób leczenia, ani nic na świecie pomodz nie może; ile że bydle, które już przeżuwać przestało podobno prędzey naturalną siłą, kiedy choroba nie bardzo jest tęga, niż lekami uzdrowione bydle może.

Lekarstwa żadnego skutku nie czynią, kiedy bydle przeżuwać przestanie. Jednak niechay kto
ten

ten moy sposob leczenia doświadcza, tak na trochę słabych, iako y na bardzo chorych bydłtach y niech uważa iaki skutek nastąpi. Tym sposobem leczenia żołądek bydłęcia nie obciąży się, a może ieszcze będzie można zewnątrz iad zarazy zciągnąć. Nie daię moy sposob leczenia za generalne lekarstwo. Y żaden z tych, ktorzy nadgrode obiecowali wynalazcy sposobu leczenia zarazy na bydło, takiego lekarstwa nie wymagał, ktoreby bydłu z śmiercią walczącemu y u ktorego wewnętrzne części są poplute zupełnie zdrowie przywrocilo, iakoż to wcale rzecz iest niepodobna. Jednak, gdybym dobra posiadał, rozkazałbym, aby wszystkie bydło, tak zdrowe y nigdy zarazą nie tknięte, iako też zchorzałe, tym sposobem leczono; na doświadczenie iaki skutek na każdym uczyni. Zapewne ten sposob leczenia każdemu bydłciu prędzey pomodz może, niż wszystkie inne sposoby.

2) Względem potrzeby trwającego ieszcze y nie zupełnie ufałego przeżuwania u zchorzałego bydłęcia, chcąc lekami kuracyę iego przed-

przedsięwziąć, podałem tuteyszey Zwierzchności moię myśl na piśmie Dnia 17 Stycznia 1776 R. Ktorego pisma treść iest: że łatwo poiąć można, iż bydłu żadne lekarstwo wewnętrzne pomodz, ani skutku żadnego uczynić nie może, kiedy przeżuwanie ze wszystkim ustanie: ponieważ wszystka pasza, a zatym y wszystkie lekarstwa w pierwszym żołądku nie strawione zatrzymują się y po innych częściach ciała rozeyść się nie mogąc, bezskuteczne na tym mieyscu zostają, a przeto bardziey szkodzą, niżeli pomagają. Mało bydłych lekarzy na to do tychczas zważało.

§ 2.

Potym bydło zdrowe różnego gatunku, ktore do leczenia iest wyznaczone w ten sposob pierwszego dnia do tey kuracyi przygotować trzeba, nie dając mu żadney twardey paszy, iako: siano, słomy, albo grochowin, lecz dwa, lub półtrzecia garca ciepłej wody, w którą dwa funty, czyli sześć garści owsa szrotowanego wsypać trzeba. W puł kwarty tey ciepłej owsianey wody, trzeba proszku do preparacyi służącego łotie-

den w sypać y bydłęciu w garło wlać, również y resztę wody owśianej na poplukanie wlawszy, przytrzymać poki nie połknie. Tey ciepłej owśianej wody trzeba każdemu dorosłemu y więcey iak rok mającemu bydłęciu trzy razy na dzień dawać, to iest: o godzinie szostey zrana, w południe y o godzinie siódmej wieczor, na każdy raz po dwa, albo po pół trzecia garca wolney wody, w którą za każdy raz po dwa funty, albo po sześć garści owśa frzotownego sypać trzeba y przyniewolić, żeby wszystko wypilo. To iedyną paszą iego będzie przez cały ciąg kuracyi. Pierwsze siedm dni kuracyi innego dozoru nie wymagają, tylko żeby żłob czysto wymieść y żadney paszy nie kłaść. W strzymanie bydła od wszelkiej twardey paszy iest fundamentem, na którym się ta kuracya zafadza. W nadgodę zaś paszy co dzień świeżą słomę na posłanie sypać. Bardzo krotko bydłę wiązać trzeba, żeby ani słomy podobnej zrzec, ani rany lizać nie mogło. Każdego dnia obora po kilka godzin otwarta być powinna, żeby się przewietrzyła.

Wca-

Wcale młodym y nowo-urodzonym cielętom trzeba przez pierwsze trzy dni po urodzeniu się, trzy razy na dzień, każdy raz po kwarcie czystej siary dawać, czwartego dnia zaś po urodzeniu się, iako dnia, ktorego kuracya tych młodych cieląt zaczyna się, y ktorego dnia dla przygotowania do kuracyi te cielęta trzeba na wolne powietrze wyprowadzić, przez kwadrans lub puł godziny na dworze zostawić y po trzy razy na dzień dawać, na każdy raz pułtory kwarty mleka z krowy tego cielęcia matki udoionego, w ktore z półtory kwarty wolney wody wlać trzeba, a w półkwarty tego mleka z wodą pół łóta proszku do preparacyi służącego wmięszać, y to cielęciu zadać, resztę zaś wlać mu w garło na popłukanie.

Cielętom kwartał lub puł roku mającym można wyżey pomienioną wolną wodę owsem frzotowatym zasypaną, lecz tylko czwartą część albo połowę wyrażoney wielości dawać, y doroslemu więcey iak rok mającemu bydłu także tyle, a proszku do preparacyi służącego pół łóta tylko zadawać.

Uwagi.

Uwagi. 1.) Profzek do preparacyi służyący
tak się sporządza:

Weź soli puł trzecia łota.

Czerwonego Weinfteynu surowego Łot ieden.

Antimonii tłuczonego surowego *cztery* szkrupuły.

Braunstein Pedemontskiego drobno utłuczonego *dwa* szkrupuły.

Wszystko to na drobny profzek utłucz, zmieszay dobrze te profzki, wsyp ie w pudeleczko z napisem. *Profzek do preparacyi służyący.* Gdy tego profzku zechcesz użyć, daway staremu bydłu po łocie iednym, a cielętom roku nie mającym po puł łota.

Po Aptekarsku, tak się recepta profzku tego pisze.

℞. Sal. commun *półtrzecia* łota.

Tartar. rubr. crud. psat *Łot ieden.*

Antimon. crud. psat. *cztery* szkrupuły.

Magnes Pedemontan.

subtilifs. psat. *dwa* szkrupuły.

M. f. P. D. ad feat. figm.

Profzek do preparacyi służyący.

2.) Braunstein na wzmocnienie y zciagnie-
nie iadu ofobliwizym iest lekarstwem, ktorego,
ile wiem, naypierwey używano do leczenia za-
razy y zapomocny uznano.

3.) Gdyby profzek weześnie przyprawiony,
w pufzce będący, y na dozy czyli porcye po-
dzielony, od wilgoci ztopniał, można go na cie-
płym piecu, albo na słońcu przefuszyć. Mocy
ani dobroci nie fraci.

4.) Profzek ten do preparacyi służyący bar-
dzo iest potrzebny, bo żołądek czyści y wzma-
enia.

5.) Młode cielęta trzeba koniecznie z obory
wyprowadzić y na wolnym powietrzu cokol-
wiek zostawić przed zaczęciem kuracyi, ina-
czej iad się dobrze nie rozeydzie y cielę się nie
wyleczy.

§ 3.

Następującego, to iest, wtorego dnia trzeba
na łopacie prawey lub lewey na dwie dłonie
od grzbieta puł pędzi wizerz y w dłuź, sierć no-
życzkami obciąć, potym iedną ręką skore, z

ktorey sierć obcięto podnieść y kończatym instrumentem w drugiey ręce będącym przebić. Tym instrumentem może być duża igła (*Paknadel*) naostrzona, którą skórę podniesioną tak przebić trzeba, żeby rana pod skórą będąca dwa cale długości miała y z góry na dół szła, ale nie w poprzecz, a to dla tego, żeby zawłokę tym łatwiej na dół zciągać można.

U cieląt przekala się skóra na iednę dłoń od grzbieta y nie dłużey iak na cal ieden.

Dopiero tedy przewlec na doręczu będący, iadowitą ropą z nosa y kątow oczu zchorzalego bydłęcia, zebraną wkruś przemoczony, dla dorosłego bydła w ośmioro złożony iak pioro gruby, 12 cali długi, bawelniany, lniany, lub konopny letko kręcony sznur; dla cieląt zaś we czworo tylko złożony być powinien, gruby iak słomka ośm lub dzieścięć cali długi sznurka tąż ropą iadowitą przemoczony, który w dużą igłę nawlec y przez tę przebitą ranę przewlec można.

Potym obydwu końce tego sznurka tak związać, żeby się kilka calow zostało do prze-
cia.

ciągania tam y sam. Trzeba także bydło krotko wiązać, żeby rany lizać nie mogło.

Uwagi. 1.) Jadowitą ropę trzeba na bydłęciu prawdziwie od zarazy chorym zbierać z nozdrzy y kątow oczu, iako z mieysc, ktoremi podczas choroby nayiadowitsza ciecze ropa. Z pyłka zaś płynąca piana nie tak iest zaraźliwa. Zbierać mowię tę ropę trzeba we czworo albo w ośmioro letko skręconym bawelnianym lniwym lub konopnym sznurkiem, żeby nią wkruś przemokł. Potym ten sznurek ropą wkruś przemoczony tak długo w drewnianym pudełeczku albo obszerney szklance trzymać, poki go użyć nie zechce, moim zdaniem iest, żeby go dłużej nad trzy dni chować nie trzeba.

2.) Gdyby żadnego bydłęcia zarazą tkniętego na doręczu nie było, z ktoregoby tę iadowitą ropę zbierać można, tedyby trzeba w § 7. opisaną ropę z rany moim sposobem szczepionego bydła zbierać y w niej zawłokę do dalszego szczepienia umoczyć. Tym sposobem możnaby co siedm dni do infzey wsi szczep przenieść y cale stada lecząc od wszelkiej zarazy ie zachować.

§ 4.

Od drugiego do siódmego dnia dawać trzeba po trzy razy na dzień przepisaną porcyę letniey wody, owsem szrotowanym podsypaney, y to iedyną paszą bydź powinno. Oraz zawłokę przy dawaniu tey porcyi przeciągać, a to w ten sposob: Jeżeli z rana o dwa cale w górę zawłokę pociągniesz, w południe trzeba ją o dwa cale na dół zciągnąć, a wieczor znowu o tyleż w górę.

§ 5.

Siódmego dnia przeciągnąwszy zawłokę tam y sam kilka razy, przeciąć sypel y na dół ją pociągnąwszy, wyciągnąć trzeba. Tę zawłokę zakopać należy, a najlepiej pod rynną, żeby prędko zgniła y żeby ją infze zwierzęta nie rozwlekli.

§ 6.

Tegoż siódmego dnia można bydłu procz przepisaney letniey wody owsem szrotowanym podsypaney, cokolwiek bardzo letkiego y suchego siana a w łecie dobrej trawy dać, a ieże-

li ją z chęcią pozrze y w kilka godzin potym przeżuwać będzie, można y trzeba mu co dzień aż do piętnastego dnia kuracyi, dobrej y lek- kiej paszy dawać, ale tylko połowę tego, co za zdrowia zwykło było dostawać.

§ 7.

Trzeba także do piętnastego dnia za każdym razem kiedy mu się pasza daie, ropę z rany po szczepieniu pozostałą, z gory na doł wyciska- iąc, zciągając, y u gorney rany będącą ropę zcie- rać, a tę wyciśniętą gęstą ropę, iako prawdzi- wie zaraźliwą y iadowitą, płocienną szmatą al- bo kapuścianym liściem zcierać, który zaraz w gnoy wkopać trzeba, szmatę zaś można za ka- żdy raz wyprać, a po skończoney kuracyi za- kopać albo zpalić.

Uwaga. Tę wyciśniętą iadowitą ropę mo- żna podług opifania w uwadze wtorey § 3 do in- nego szczepienia użyć, a to zcierać tę ropę bawełnianym, lnianym, lub konopnym sznur- kiem do zawłoki służącym poki wskrusz nią nie przeydzie.

Gdy dnia piętnastego ropa iść nie zechce, lecz po mocnym wyciskaniu tylko krwi troche wyidzie, od tego dnia przestać trzeba wyciskać y nie przeszkadzać zagoieniu rany, bez przykładania iednak plastru ani maści. Można też y następujących dni czasem ranę oglądać y wycierać, żeby muchy siadając na niey nie szkodziły.

A że nie tylko cała kuracya podług moiego sposobu szczepienia przy zadaniu prozku do preparacyi służącego y choroba z szczepienia pochodząca, ktora nayeściej bardzo powoli wzrasta, a czasem ledwie znaczna bywa, iest dokończona; ale też odzyskanie zdrowia; a zwłaszcza zachowanie od przyszłej zarazy, y oraz skłonność do zarazy zupełnie odjęta, można będzie od dnia szesnastego to ozdrowiałe bydło zwyczajnie iak dawniey w oborze trzymać, albo w pole pędzić y na pożytek ię obracać. To iest także ważna uwaga przy tym leczeniu, ażeby bydło nie bardzo się
mo-

mocno rozchorowało, y żeby nigdy tak bardzo z sił nie z padło, iak przy naturalney zarazie.

Uwagi 1.) Gdyby trzeciego lub czwartego dnia tey kuracyi postrzeżono znaki choroby, ioko to zimne rogi, zimne uszy, czerwoneoczy, twarde śluzno y tam daley, a bydło przy tym okrutny głód cierpiało, nie trzeba się dać nakłonić na dawanie więcey nad wyznaczoną porcyę wody owiem szrotowanym podsypaney. Jednakże, gdy się te znaki okażą, iako też gdy się gorączka wzmoże, cokolwiek letniej wody dolać można. To właśnie iest czas wstrzymania paszy, albo przynajmniej bardzo iey mało dawania y tylko letkicy. W tym się naybardziej wieśniacy w zaraźliwych bydłych chorobach mylą, że, gdy bydło głód cierpi, naywięcey mu na ten czas paszy dają, rozumiejąc, że zupełnie zdrowe iest y wcale nie zarażone. Żołądek bydłocy przeladując, przeszkadzają strawności y moc przeżuwania wstrzymują, a właściwy czas użycia frzodkow pomocnych omieszkiwaią y tym sposobem naywięcey

cey

cey bydła tracą z ktoregoby pewnie wiele
uzdrowić można było.

2.) Krowy dojne podczas tey kuracyi o
zwyczajnym czasie doić trzeba, choćby tylko
kilka kropel mleka dawały. Mleko aż do trze-
ciego dnia kuracyi y zaraz po siódmym dniu po-
trzebować można, kiedy znaki gorączki, iak
zimno, rogi gorące &c. już prawie ustają. Od
czwartego zaś dnia do siódmego w gnoy mleko
wylewać trzeba.

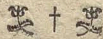
3.) Gdyby kto chciał w krotce po skończo-
ney kuracyi upewnić się czy bydło już w tym
jest stopniu zdrowia, że mu żadna zaraza szkó-
dzić nie będzie, trzeba ie dla większego upe-
wnienia się zaprowadzić dziesiątego lub iede-
nastego dnia po zaczętey kuracyi (w ten czas
łatwiey tę próbę czynić niż po skończoney ku-
racyi) y tylko na kilka momentow do obory, w
ktorey bydło naturalnie od zarazy zchorzałe
stało, albo ieszcze stoi, a jeżeli po trzy dnie-
wey probie żadnego znaku zarazy zewnątrz
widać nie będzie, tedy mu żadna zaraza zapa-

wne nie zaszkodzi. (Taka proba iest, moim zdaniem, nie potrzebna.) Gdyby zaś znaki powtorney zarazy pokazały się, (Co mi się nigdy nie zdarzyło) można y nawet koniecznie trzeba tę nową chorobę przez resztę czasu kuracyi do piętnastego dnia trwać mającey y zadaniem ieszcze raz proszku do preparacyi służącego y pilnym wyciskaniem ropy z otwartey rany płynącej, przetrzymać; a na potym żadney się iuż zarazy obawiać nie trzeba.

4.) Wszystkie bydło w oborze będące trzeba iednego dnia do leczenia przedsięwziąć.

5.) Gdyby ze sta bydła w kuracyi będącego kilka sztuk zdechło, nie trzeba tego kuracyi tej przypisywać, ale inney iakiey wewnętrzney przyczynie.

6.) Bardzo wielkiemu bydłu, iak iest Jutlandskie y Polskie, można za każdym razem po pół funta czyli pultory garści szrotowanego owsa nad wyznaczoną miarę w ciepłą wodę sypać.

§ 10.

Na tym zależy cała tajemnica przezemnie
wynalezioney y nayscisleyzym doświadcze-
niem ztwierdzoney kuracyi bydła zarążonego,
y zachowanie od tey tak okrutnie do tych czas
panującey zarazy na bydło, którey iefzcze ża-
den lekarz przedemną tak nie opisał y którą ia
dla przyślugi ubogich wieśniakow iak naypra-
cowiciei bardzo tani a przytym nayskute-
cznieyszy profzek do preparacyi doświadcza-
łem, nie używając żadnego innego lekarstwa y
przy pomocy Boskiej uznałem, że to naylep-
szym iest lekarstwem. Spofoby szczepienia, kto-
rych w Niemcach, Daniy, Angliy, Hollandyi,
używano, nie udały się y nie mogą też bydź
dostatecznemi, ponieważ szczepieniem humo-
ry tylko wzruszono, ale nie zważano na wy-
prowadzenie iadu wewnątrz będącego, zwła-
szcza, że bydło nie było dostatecznie do kuracyi
przygotowane, ani mu twardey paszy dość pręd-
ko nie odięto y nie starano się, aby iad zarazy
wraz z przyrodzoną skłonnością z bydłęcia wy-
prowa-

prowadzić y zewnątrz zciągnąć, co wszystko sposobem przezemnie wynalezionym naynaturalniey wykonywa się. Można więc tę moią kuracyę na szczepieniu przez zawłokę zafadzaiącą się bez trudności y bez żadney prawie expensy uskutecznić, bo szczepiąc przezemnie podanym sposobem, można całe stado leczyć y nawet wszystkie bydło całej wsi lub Prowincyi, y to leczenie w kilku tygodniach zakończyć, a następującym zarazom zapobiedz.

Przychowki, albo bydło, które się po tey powszeczney kuracyi urodzi y wychowa (gdyby się po niejakim czasie zaraza wszczęła) może tym sposobem bydź uleczone y zachowane od tey że zarazy: lecz na to zebrać trzeba z naypierszego chorego bydłęcia ropę iadowitą y nią inne zdrowe zarazić, podług tu przezemnie opisanego sposobu, to jest: przygotowawszy ie dniem wprzod. Potym siódmego dnia z rany tegoż bydłęcia ropę zebrawszy w inne szczepić, zarazić y podług tu opisanego sposobu z nim się obeysć y zupełnie wyleczyć.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025256

